

Sevindik N siboglu

Əziz Əli Rza müəllim!

Sizin “Kredo” qəzetinin ötən sayında dəyərli və ürəkdən birbaşa böyük qələbə qoxusu ilə kağıza hopdurulmuş sözlərinizlə yazdığınız “Zəfər tağı-Səcdə yerimiz” adlı məqalənizi oxudum. Çox təsirləndim və münasibətini bildirmək istədim. İnanın ki, mən bu mövzuya bir kitab yazaram. Bəlkə də, sonra yazacağam. Ancaq istəsəm də, duyğularımı sona qədər sıxsam da, mən bu mövzuya 1-2 vərəqlik məqalə yazma bilməzdim. İstər-istəməz ürəyimdən gələn söz bahar yağışının damlları kimi tökülərdi, bu yağışı kəsə bilməzdim.

Mən Qarabağlı deyiləm, mən Ağcabədili deyiləm, mən Lənkəranlı deyiləm, mən Qubalı deyiləm, mən heç bir regionlu deyiləm. Mən vətəni bütöv Azərbaycan olan oğuz türkü-yəm! Və fəxr edirəm ki, Azərbaycanlıyam! Azərem, türkəm, talışam, tatam, kürdəm... hər bir azsaylı xalqın, etnosun övladıyam. Özünü azərbaycanlı sanan hər kəsin övladıyam, axır ki, türk elindənəm! Nəyə görə bununla fəxr edirəm? Çünki türklər - dünyanın ən ədalətli, mətanətli, rəhimli,

QƏLƏBƏNİN SİMVOLU - ZƏFƏR TAĞI

igid millətidirlər! Onlar zalım üçün Allahın qırmancı olublar, ədalətsizliyə qarşı mübarizə aparıblar. Onlar zalımın qorxdığı insanlar olublar. Zalım insanları kəmərlə boğan vaxt qapı açılarsa və ora türk girsə, həmin zalım türkün nərildəməsinə görməsin, eşitməsin deyərək öz boğazını özü kəndirər keçirərdi. Türk qurd olur, qurd balası da qurd olur, onun basdığı hər torpaq nurla boyanmış bir yurd olur.

Türklər Afrikada işgəncələrdən özünə ölüm diləyən, səhrada yanib külə dönmən hər bir afrikalıni nura boyadırlar. Türklər - ən əsası neçə il Məkkənin olub, dünyanın Məkkənin ədalətinə, Məkkənin nuruna məqnit kimi çəkildilər. Onlar İslamın dayağına, müsəlmanların pənahına çevrildilər. Bəs onlar bunları ediblərsə, nə qazanıblar? Ay qazanıblar, ulduz qazanıblar, alqış qazanıblar. Bunlarla birgə əsas nə qazanıblar? - ZƏFƏR! Zəfəri qazana biliblər. Saya-saya bitirə bilmədiyim yurdumanın xarakterindən, xüsusiyyətlərindən sonra heç mənfur, qaniçən, insan deməyə dilim gəlməyən erməni faşistlərinə keçid edə bilmirəm. Çünki erməni deyəndə bütün pisliliklər yada düşür.

Bizim yolumuz doğruluq yoludur, düzlük yoludur. Nur yoludur, inam yoludur, işıq yoludur. Qan qırmızısına boyanıb İslam yaşılına axan yoldur. Bu yol gözəlliklərlə dolu, doğru bir yoldur. Doğruluğun məqnitini bizi öz üzərinə çəkir, cəzb edir. Doğruluğun səhri qəlbimizi işıqlandırır, nurlandırır. Doğruluq bizə hər dəfə yaxşı şeylər gətirir. Ən əsası zəfər gətirir! Zəfər!

Bəs onların yolu? Onların yolu faşistlərin yoludur, onların yolu yezidlərin yoludur, onların yolu (üzr istəyirəm ifadəmə görə). Donuzların kirlətdiyi yoldan da kirli bir yoldur. Bu yol tez bir zamanda ləğv ediləcək, məhv olunacaq bir yoldur. Həmin kirli, paslı, xəbis, dünyanın ən pis yolu, heç əməl və məfkurənin yolu belə sayıl-

mayacaq bir yerdə başa çatacaq, dayandırılacaq. Həmin yol meşələrlə, çöllərlə əvəz olunacaq. Düzlərlə, düzənliklərlə, ərənliklərlə, ənginliklərlə əvəz olunacaq. Həmin yol haraya baxacaq? Təbii ki, ZƏFƏR! Zəfər yoluna baxacaq!

Həmin üfunətə çevrilmiş yer düşmənin tapdağında olan qara bəxtli Qarabağ idi. İndi Qarabağ əvvəlki tozlu, dumanlı, yerlə-yeksan olunmuş, yağlı tapdağında olduğundan bizdən uzaq düşmüş, lakin hər an qəlbimizdə məskən salmış “qanlı Qarabağ” olmayacaq. Qarabağda hər yer abad olacaq. Ağlayan gözlər güləcək, haray çəkən dillər nəğmələr söyləyəcək. Həmin gün yaxındadır və belə bir günə çatırıq. Axı biz türkün - Tonyukukun türkü, Alp Ər Tonqanın türkü, Tomrisin türkü, Ərtoğrulun türkü, Osmanın türkü, Orxanın türkü, Mehmetin türkü, Səlimin türkü, Mustafa Kamalın türkü, Ulu Heydərin türkü, Rəcəb Tayyib Ərdoğanın türkü, İlhamın türkü, Zəfərin türkü! Allahın türkü! Tanrının türkü! Tanrısının yar və köməkçisi olduğu türkü!

Əzizim, Əli Rza müəllim, indi qayıdaq Zəfər tağına, Zəfər tağlarının harada olacağı sualınıza. Zəfər tağları Qarabağın ən gözəl, ən səfəli, ən abad yerində olacaq. Zəfər tağları deyirəm. Çünki zəfər tağı bir yerdə olmayacaq. Çoxlu yerlərdə olacaq. Bu zəfər tağları çox yerdə var. Türkiyənin hər qarışında olduğu kimi bu zəfər tağları Qarabağda da hər qarış torpaqda olacaq. Çünki düşmənin tapdağından azad olunmuş və Ali Baş Komandanımızın rəhbərliyi altında müzəffər ordumuz tərəfindən, yaxın vaxtlarda tam azad olunacaq Qarabağımızın hər qarış torpağı bizim üçün əzizdir, doğmadır, müqəddəsdir və zəfər səlnaməsidir.

Bir şərh vermək istərdim : 2010-cı illərdə artıq atasını-babasını belə tanımayan və tanımaq istəməyən erməni-pərəst terrorçular sözdə İslam dinini

yaymaq adı ilə Suriyada və İraqda öz iyrənc əməllərindən əl çəkmədilər. Onlar Suriyada hücumu keçirdilərsə, Hələbdə də hücumu keçirdilər. Orada ən çox bir yer atəşə məruz qalırdı. Bu müqəddəs yer Suriyanın Hələb şəhərində olan, ancaq Türkiyəyə aid anklav-ekslav yer olan, türklərin və bütün dünyanın ədalət yayarı və türklərin ən böyük ədalət imperiyasının qurucusunun ulu babası Ərtoğrul Qazinin atası Süleyman Şahın türbəsi idi. Həmin yer 1920-ci ilə qədər Osmanlı İmperiyasının tərkibinə daxil idi. Məkrli düşmənlər müqavilələrlə oranı Osmanlıdan, Türkiyədən ayırmaq istəyirdilər. Lakin türklər bunu istəməzdi. İstəməzdi ki, Süleyman Şahın, o Böyüyün, o Ulunun məzarı intizarda qalsın və nəvələrindən narazı qalsın. Ona görə də müqavilələrdən birində tələb edilirdi ki, həmin yer Suriyada yerləşməyinə baxmayaraq Türkiyənin torpağı hesab edilsin. Bu təklif güc-bəla ilə qəbul edildi. Süleyman Şah Türbəsi Türkiyə torpağı hesab edilirdi. 2010-cu illərə qədər şad-xürrəm olan bu ulunun ulu ruhu, dərgahı yenə özünü bilməz, əsilsiz-nəsilsiz qəsbkarlar tərəfindən hücumu məruz qaldı. Neçə illər boyu davam edən bu vandal hücumlar artıq türklərin səbr kasasını daşıdırırdı. Türkünün qəhrəman oğlu çox hörmətli Rəcəb Tayyib Ərdoğan demişdən qardaşı - İlham Əliyev kimi, bilirdi ki, nə zaman, harada nə edəcək. Ona görə də əmr etdi və Süleyman Şahın “ruhu”nun azad olunması əməliyyatına başlandı. Süleyman Şah türbəsi partladılarsa da, ulu Şahın və alp-ərənlərinin nəşi xilas edildi, türbə başqa yerdə yenidən tikildi və orada yenidən Türk bayrağı dalğalandı! Salam Türkün bayrağına! Əli Rza müəllim! Məgər zəfər tağlarının şahı indiki dövrdə bu deyilmi?

(Davamı 6-cı səhifədə)

(Əvvəli 1-ci səhifədə)

Biz də belə zəfər tağları tikəcəyik. Hər yerdə tikəcəyik. Şuşa qalasında, Xankəndinin mərkəzində, Qubadlının, Zəngilanın, Xudafərinin, Kəlbəcərin, Laçının, Xocavəndin və digər yerlərin sinəsində, köksündə tikəcəyik zəfər tağlarımızı... Şuşa qalasında indi “asta qaçan namərddir” deyənlərin, “İti qovan”la iti qovan kimi” qovduğumuz mənfur düşmənlərimizin bir vaxtlar lovğalanaraq yallı getdiyi, iyrənc ayaqları ilə murdarladığı, murdarlardan təmizlədiyimiz o, müqəddəs yerlərdə tonqallar qalanacaq. Oğuz eli salam verəcək, öpüşəcək, görüşəcək, “Hoydu, igidlərim, hoydu” deyib düşmənləri hoydu-hoyduya qoyacaq, düşmənləri tonqalda çartlayan kimi çartladacaqlar və yallı gedəcəklər. O yallı heykələ dönəcək və Türk qardaşlığının zəfərinin tağına çevriləcək. Necə ki “Dədə Qorqud” filmində sonda bu yurdun hər insanı, hər igidi dağlara, qayalara çevrilməklə heykəllənmiş, tağlaşmış olacaq.

*Şəfəq danı sökülür və gecələr günə dönür,
İştə Türklər gəlir və qarı düşmənlər ölür!
Ağ saqqallı qocalar çağırır çox alpları,
Ən kutlu dualarla taxdıq türk papaqları,
At üstündə alplarım qızıl alma izində,
Üç qitə yetmiş ölkə Dirilişin peşində!*
Yuxarıdakı şeir parçasına bənzətməm:

QƏLƏBƏNİN SİMVOLU - ZƏFƏR TAĞI

Yəqin ki, vəfat edib Allaha qovuşduğu yerdə ana babam Saleh Həsənovun (2 oktyabr 1992-ci ildə Xocavənd işğal olunanda vəfat etmişdir) cismi yenidən canlanacaq, çinar kimi başını yuxarı qaldıraraq nəfəs alacaq, havasını udacaq və Allaha şükür deyəcək! Və o, bir daha ölməyəcək, onun da cismi heykələ çevriləcək və mənim zəfər tağlarımdan birinə çevriləcək.

Bizim zəfər tağlarımızdan bir neçəsi tikilib. Bu tağlar müzəffər ordumuz tərəfindən Zəngilanda, Xudafərinde, Qubadlıda və işğaldan azad edilən hər qarış torpağımızda əsgərlərimiz tərəfindən qaldırılan üç rəngli bayrağımızın dalğalandığı hər yerdə tikilib və tikiləcəkdir. O qaldırılan bayrağın yanındakı hər qaya, hər daş, ağac, kol-kos özü də zəfər tağıdır. Bizim zəfərimizin tağı - tağları!

Erməni yalanlarına uyaraq 30 il ərzində Azərbaycan həqiqətlərinə göz yumanlara göz dağı olar zəfər tağımız. Onun bünövrəsi üstündə Azərbaycana can deyən türk qardaşlarımıza sevgimizi daşların dili ilə çatdırırıq. Qoy gələcəku nəsillər əsl həqiqəti yaxşı bilsinlər.

Daşlar üzərində oyma üsulu ilə bir söz yazacağıq: “SALAM TÜRKÜN BAYRAĞINA!” Bu da yenə bizim zəfərimizin tağlarından biri olacaq! Bəli, Əli Rza müəllim! Zəfər tağları çox olacaq! Qarabağ işğaldan azad edildikdən sonra! Qarabağ Azərbaycandır! Qarabağ Türkün Vətənidir!

Sözümü Arslanbek Sultanbekovun “Türklər gəlir” mahnısının sözləri və həmin şeirə yazdığım bənzətmə ilə bitirirəm. Bənd:

*Ədalətin qılıncı, igidliyin yurduyuq,
Zahımların Yavuzu, cəsarətin Qurduyuq,*

Bütün yazım boyu rəğbətlə andığım, sevgi ilə tərənnüm etdiyim türk ruhu bu gün yeganə dayağımızdır. Müsəlmanam deyərək məkirli siyasət yeridənlərin iç üzünü gördük. Ona görə də “Türklər gəlir” şeirini Nuru Paşadan üzü bəri xalqımızın yaddaşına yazılmış bir nəğmə kimi qəlbimizdə həmişə oxumalıyıq. Təkcə bu gün üçün yox, həm də gələcək üçün.

Əzizim, Əli Rza müəllim, mən bu qeydləri, əlbəttə, “Zəfər tağı - səcdə yerimiz” adlı yazınıza təkcə cavab kimi yox, həm də sizinlə həmrəylik hisslərimi ifadə etmək üçün yazdım.

Yazınızda da sosial şəbəkədəki qeydlərinizdə də (mən sosial şəbəkədə sizi ardıcıl izləyirəm) belə bir fikir aydın keçir. Belə bir təqdirdə də sosial şəbəkədə rast gəldim. Dostlarınızdan biri - (Amalxan Muradlı) sizə həmrəylik üçün yazmışdı ki, biz Vətən müharibəsi aparırıq, dini müharibə yox. Yəni qələbəmizin şərafinə məscid, minarə yox, zəfər tağı ucaltmalıyıq. Əlbəttə, hər kəsin dini hisslərinə hörmətimiz öz yerindədir.

Bir daha deyirəm, Vətən Müharibəsinin yaddaş tağı, zəfər tağı olacaq.

P.S. Hörmətli Əli Rza müəllim! Mənim ürəyimdən keçir ki, Xankəndinin mərkəzindən baxdıqda Şuşanın ən uca görünən yerində Ulu Öndərimizin yadigarı, Ali Baş Komandan, Türk dünyasının qəhrəmanı, hörmətli prezidentimiz, cənab İlham Əliyevin heykəli ucaldılmalıdır, heykəl ya qızıldan olmalı, ya da qızılı rəngə boyanmalıdır ki, aşağıdan baxanların Günəşə baxan kimi gözləri qamaşsın. Düşünürəm ki, bu, bəlkə də zəfər tağlarımızdan ən